

- på ingen måde de regler og procedurer, der gælder i medlemsstaterne med hensyn til, hvilke beslutninger der skal træffes i tilfælde af et investeringsselskabs insolvens eller likvidation;
- 9) definitionen af investeringsselskab dækker kreditinstitutter, som har tilladelse til at yde investeringsservice; sådanne kreditinstitutter skal også deltage i en investorgarantiordning for så vidt angår deres investeringsvirksomhed; det er dog ikke nødvendigt at kræve, at sådanne institutter skal være tilsluttet to forskellige ordninger, hvis en enkelt ordning opfylder kravene i dette direktiv og i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/19/EF af 30. maj 1994 om indskudsgarantiordninger; det kan imidlertid i forbindelse med investeringsselskaber, som er kreditinstitutter, i visse tilfælde være vanskeligt at sondre mellem indskud, der dækkes i henhold til direktiv 94/19/EF, og midler, der opbevares i forbindelse med investeringsvirksomhed; medlemsstaterne bør selv kunne afgøre, hvilket af de to direktiver sådanne krav henhører under;
 - 10) direktiv 94/19/EF tillader medlemsstaterne at fritage et kreditinstitut for kravet om at være tilsluttet en indskudsgarantiordning, hvis det pågældende institut er tilsluttet en ordning, der beskytter selve kreditinstituttet og især garanterer dets solvens; når et kreditinstitut, som er tilsluttet en sådan ordning, samtidig er et investeringsselskab, bør medlemsstaterne også på visse betingelser kunne fritage det for kravet om at være tilsluttet en investorgarantiordning;
 - 11) en harmoniseret minimumsgaranti på 20 000 ECU pr. investor burde være tilstrækkelig til at beskytte mindre investorers interesser, hvis et investeringsselskab ikke er i stand til at indfri sine forpligtelser over for sine investorkunder; det forekommer derfor rimeligt at fastsætte den harmoniserede minimumsgaranti til 20 000 ECU; det kan som i direktiv 94/19/EF være nødvendigt at indføre begrænsede overgangsbestemmelser for at sætte garantiordningerne i stand til at opfylde dette krav, hvilket også gælder for de medlemsstater, der på tidspunktet for nærværende direktivs vedtagelse ikke har en sådan ordning;
 - 12) samme beløb blev fastsat i direktiv 94/19/EF;
 - 13) for at tilskynde investorerne til at udvise den fornødne omhu ved valg af investeringsselskab er det rimeligt at give medlemsstaterne lov til at pålægge investorerne at bære en del af et eventuelt tab; investorerne skal imidlertid have dækket mindst 90% af deres tab, så længe det garantibeløb, der skal udbetales, ikke når op på fællesskabsminimummet;
 - 14) visse medlemsstaters ordninger yder i øjeblikket en højere dækning end den harmoniserede minimumsbeskyttelse i dette direktiv; det forekommer dog ikke hensigtsmæssigt at kræve en ændring af disse ordninger på dette punkt;
 - 15) opretholder man i Fællesskabet ordninger, som yder en dækning, der overstiger det harmoniserede minimum, kan det føre til forskellige garantisatser inden for samme nationale område og til ulige konkurrencevilkår for nationale investeringsselskaber og filialer af andre medlemsstaters selskaber; for at afbøde disse ulemper bør filialer have tilladelse til at tilslutte sig værtslandets garantiordning, således at de kan yde deres investorer samme dækning som garantiordningen i det land, hvor filialerne er etableret; Kommissionen bør i den rapport, som den udarbejder om dette direktivs anvendelse, oplyse, i hvilket omfang filialerne har benyttet sig af denne mulighed, og redegøre for eventuelle vanskeligheder, som filialerne eller investorgarantiordningerne måtte have haft med gennemførelsen af disse bestemmelser; det er ikke udelukket, at hjemlandsordningen selv kan yde en sådan supplerende dækning med forbehold af de betingelser, som er fastsat deri;
 - 16) der vil kunne forekomme markedsforstyrrelser som følge af, at filialer af investeringsselskaber, der er etableret i en anden medlemsstat end hjemlandet, yder højere dækning end investeringsselskaber, der er meddelt tilladelse i værtslandet; størrelsen og rækkevidden af den dækning, som garantiordningerne yder, bør ikke blive et konkurrencemiddel; det er derfor nødvendigt, i hvert fald i begyndelsen, at fastsætte, at størrelsen og rækkevidden af den dækning, som en ordning i hjemlandet yder investorer